

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.V.35.160/2021/5.

A tanács tagjai: dr. Darák Péter a tanács elnöke

dr. Stefancsik Márta előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

A felperes: felperes.

(cím1.)

A felperes jogi képviselője: dr. Szentmártony Kristóf ügyvéd

(cím2)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(cím3)

Az alperes jogi képviselője: dr. Szabó-Piniel Orsolya kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 2021. február 23. napján kelt 23.K.701.617/2020/22. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 23.K.701.617/2020/22. számú ítéletét – az indokolás kiegészítésével - hatályában fenntartja azzal, hogy a 77.500 (hetvenhétezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetékviselésre vonatkozó rendelkezést hatályon kívül helyezi.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 19.375 (tizenkilencezer-háromszázhetvenöt) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására 77.500 (hetvenhétezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala (a továbbiakban: közhiteles gépjármű-nyilvántartás) nyilvántartási adatai szerint 2009. március 18. napjától megszakítás nélkül tulajdonosa az I. típusú, .. alvázszámú, ..., majd 2011. június 7-től forgalmi rendszámú nyerges vontatónak. A felperes a kiállításától fogva a gépjármű törzskönyv birtokosa. A gépjármű üzemben tartója 2009. március 18-tól 2011. június 17-ig a közhiteles nyilvántartás szerint a L.H.y Kft. (utóbb: H.T. Kft., a továbbiakban együtt: Kft.) volt.

[2] A felperes, mint eladó és a Kft., mint vevő 2009. december 30-án a gépjármű adásvételi szerződést kötöttek 5.200.000 Ft + 1.300.000 Ft általános forgalmi adó (áfa) vételáron. A felperes az ügyletről 2010. január 29-i fizetési határidővel kiállította a DT/09/12-00124 számú, 2009. december 30-i teljesítési időpontú átutalásos számláját. A Kft. a vételárat nem fizette meg a felperesnek. A Kft. tulajdonjoga a közhiteles gépjármű-nyilvántartásban nem került bejegyzésre.

[3] A felperes, mint vevő és a Kft., mint eladó 2011. március 29-én ismét szerződést kötöttek, amely szerint a felperes visszavásárolta a gépjárművet. A Kft. az ügylet alapján 3.875.000 Ft vételárról HT/11/03/00083 számú számlát bocsátott ki, amely 775.000 Ft áfa-tartalmát a felperes a tárgyidőszaki bevallásában levonásba helyezte. A felperes a szerződéses vételárat a Kft.-nek a számla szerint nem utalta át.

[4] A Nemzeti Adó és Vámhivatal Észak-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) 2010. november - 2011. júniusi időszakra vonatkozó áfa adónemben lefolytatott bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés alapján - megismételt eljárásban - 2017. március 21. napján hozott 2101353301 iktatószámú határozatával a felperes terhére 2011. január – március időszakra 7.750.000 Ft, 2011. április – június időszakra 7.847.000 Ft következő időszakra átvihető követelés különbözetet állapított meg.

[5] A fellebbezés folytán eljár alperes a 2233692983 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[6] Határozatát – a jelen perrel érintett körben - az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 9. § (1) bekezdésére, 120. § a) pontjára, 127. § (1) bekezdés a) pontjára, a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM számú rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 71. § (1) bekezdésére, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számv. tv.) 15. § (3) bekezdésére, 165. § (1) – (2) bekezdésére alapította.

[7] Indokolása szerint a felperes a Kft. által kiállított HT/11/03/-00083 számlára adólevonási jogot nem alapíthat. Tulajdonosváltás esetén új törzskönyvet kell kiállítani, a tárgyi gépjármű esetében a törzskönyv 2009. március 18. napjától, a 2011. március 29-i szerződéskötéskor is a felperes nevére szolt. Mivel a felperes 2009. március 18. napjától folyamatosan tulajdonosa a gépjárműnek, a Kft. csupán üzembentartó, tulajdonjoggal nem rendelkezett, a felek között a gépjármű értékesítése nem történt meg, az arról kiállított számla tartalmilag nem hiteles bizonylat, arra adólevonási jog nem alapítható.

[8] A felperes keresete alapján eljár elsőfokú bíróság a 23.K.32.348/2017/27. számú ítéletével az alperes határozatát a HT/11/03/-00083 számú számla vonatkozásában az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte, ezt meghaladóan – az adólevonási jog megtagadásával érintett többi számla vonatkozásában - a keresetet elutasította. Az alperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyező rendelkezésével szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelme alapján eljár Kúria a 2020. február 6. napján meghozott Kfv.I.35.022/2019/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét a felülvizsgálatai kérelemmel nem támadott részében nem érintette, a támadott részében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[9] Az új eljárásra vonatkozó utasítása szerint az elsőfokú bíróságnak tájékoztatnia kell a felperest a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 3. § (3) bekezdésére figyelemmel a Pp. 164. § (1) bekezdéséből fakadó, a gépjármű 2009. december 30-i adásvétel megtörténteire vonatkozó bizonyítási kötelezettségére. Ezt követően valamennyi bizonyíték (adásvételi szerződés, könyvelés iratai, stb.) alapján meg kell állapítania az ügy eldöntése szempontjából releváns tényállást, ezt egybe kell vetni a jogvita eldöntésére irányadó anyagi jogi jogszabályi rendelkezésekkel, és döntenie kell a kereset által vitatott körben az alperesi határozat jogszerűségéről az indokolási kötelezettség egyidejű teljesítése mellett.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[10] A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte.

[11] A vitatott számla vonatkozásában hivatkozott arra, hogy a jármű tulajdonjogát 2009. december 30. napján kelt adásvételi szerződéssel a Kft.-re ruházta, ezt számviteli nyilvántartásában dokumentálta. A felek a tulajdonjog átruházására vonatkozóan 2011. március 29-én érvényes szerződést kötöttek, az Áfa tv. 9. §-a szerinti termékértékesítés megvalósult. A Kft. a szerződés 5. pontjában és a jogszabályban rögzített átírási kötelezettségét nem teljesítette, azonban a változásbejelentési kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezménye a jogszabály szerint nem a tulajdonjog átruházásának megghiúsulása, hanem a forgalomból történő kivonás.

[12] Hivatkozott a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. számú rendelet 86. §-ára, melynek értelmében a törzskönyv kiadásáig a jármű tulajdonjogát igazolhatja a jármű értékesítéséről szóló számla, az adásvételi szerződés is. A gépjármű-nyilvántartásba vétel nem konstitutív hatályú, a törzskönyv és a nyilvántartás adatai csak az ellenkező bizonyításáig tanúsítják a tulajdonjogot.

[13] A megismételt eljárásban csatolta a 2019. december 30-i adásvételi szerződést, bankszámla kivonatát, főkönyvi kivonatát, egy 2011. június 18-i keltezésű kompenzációs jegyzőkönyvet és a gépjármű-nyilvántartás adatairól szóló kivonatot.

[14] Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte a határozatában foglalt indokok alapján. Vitatta, hogy a felperes által csatolt bizonyítékok megalapozzák a felperes adólevonási jogát.

Az elsőfokú ítélet

[15] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[16] Rögzítette, hogy a Kúria végzése alapján kizárólag a HT/11/03/-00083 számú számla hitelességéről kellett döntenie.

[17] Megállapította, hogy a felek által nem volt vitatott, hogy a HT/11/03/-00083 számú számla kiállításának időpontjában a felperes a törzskönyv és a közhiteles gépjármű-nyilvántartás adatai alapján a gépjármű tulajdonosa volt. A számla hitelességét, a számla mögötti valós gazdasági eseményt, a jármű feletti tulajdonjog átruházásának tényleges megtörténtét a felperes a 2009. december 30. napján kelt adásvételi szerződéssel, valamint a hozzá kapcsolódó dokumentumokkal: a Kft. által fizetett vételárrészek teljesítéseit igazoló bankszámlakivonatokkal, valamint az utolsó vételár rész beszámítását alátámasztó kompenzációs jegyzőkönyvvel, és az eladásról kiállított DT/09/12-00124 számú számlával és ennek a főkönyvbe való beállításával kívánta igazolni. Kifejtette, hogy a BM rendelet 71. §-a egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra nézve, hogy a jármű tulajdon jogát a törzskönyv igazolja. A törzskönyv adatai alapján a gépjármű tulajdonosa a vitatott számla kibocsátásakor a felperes volt, így a számla mögött valós gazdasági esemény nem valósulhatott meg, hiszen saját magától nem vásárolhatta vissza a saját tulajdonában lévő gépjárművét. A 2009. december 30-i adásvételi szerződés és a csatolt dokumentumok a felperes és a Kft. közötti tulajdonosváltás tényét nem támasztják alá: a bankszámlakivonatokról, illetőleg a kompenzációs jegyzőkönyvből nem lehet érdemlően azt megállapítani, hogy a 2009. december 30-ai adásvételi szerződés szerinti vételár részletei kerültek elszámolásra. Rámutatott, hogy a kompenzációs jegyzőkönyv szerint a felperes és a Kft. között számos jogügylet volt folyamatban, így nem állapítható meg sem a banki átutalásokból, sem a jegyzőkönyvből a gazdasági esemény tényleges megtörténte, a Kft. által teljesített összegek jogcíme. A 2009. december 30-án létrejött adásvételi szerződéshez kapcsolódó DT/09/17-00124 számú számla főkönyvi katonon való feltüntetése a számla szerinti gazdasági esemény tényleges megtörténtét, a számla jogcímét szintén nem igazolja.

[18] Megjegyezte, hogy az adásvételi szerződés bíróság rendelkezésére álló példányán az eladói oldalon kizárólag a cég pecsétje található, azon a törvényes képviselő aláírása nem szerepel.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új, a keresetnek helyt adó, az alperesi határozatot hatályon kívül helyező határozatot hozatalát kérte.

[20] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 206. § (1) bekezdését, 221. § (1) bekezdését, a BM rendelet 71. §-át.

[21] Előadta, hogy a gépjármű feletti polgári jogi tulajdonjog átruházás megtörténtét a 2009. december 30. napján kelt adásvételi szerződéssel, valamint a hozzá kapcsolódó dokumentumokkal bizonyította. A hatósági bejegyzés regisztratív aktus és az elsőfokú bíróság által hivatkozott a BM rendelet 71. §-a értelmében a jármű tulajdonjogát a törzskönyv igazolja, azonban ez nem azonos avval, hogy azt keletkezteti. A tulajdonjog polgári jogi fogalom, abszolút szerkezetű alanyi jog, amitől elválik annak igazolása. Abból, hogy a törzskönyv adatai alapján a jármű tulajdonosa a számla kibocsátásakor a felperes volt, nem következik, hogy a polgári jogi tulajdonosa az érvényes és hatályos adásvételi szerződés alapján nem felperes.

[22] A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság téves jogi következtetésre jutott, ugyanis a 326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet 81. §-a értelmében a törzskönyv a jármű tulajdonjogát igazoló okirat, és a (4) bekezdés szerint az ellenkező bizonyításáig kell a törzskönyvet birtokló ügyfelet jogszerű tulajdonosnak tekinteni. A BM 76. §-a szerint a törzskönyv nem a gépjármű tulajdonjogát keletkeztető, csak azt igazoló okirat, hiszen a 76. § (1) bekezdése a) - j) pont szerint kiadásáig a tulajdonjog egyéb okiratokkal igazolható.

[23] Iratellenes az elsőfokú bíróság megállapítása, hogy az adásvételi szerződésen az eladó törvényes képviselőjének aláírása nem szerepel. A kompenzációs jegyzőkönyvből és a bankszámlakivonatokból pedig - annak ellenére, hogy a felperes és a Kft. között számos jogügylet volt folyamatban - megállapítható a gazdasági esemény tényleges megtörténte. A jegyzőkönyv első részében („Az önök által kiállított száma”) található a kompenzációba bevont HT/11/03/-00083 számú számla, amellyel a Kft. a járművet eladta felperesnek 3.875.000 Ft vételár ellenében. A második részében („Általunk kiállított számlák”) felsorolásban pedig szerepel a DT/09/12-00124 számú számla, amely szerint 6.500.000 Ft vételár ellenében a felperes eladta a járművet a Kft.-nek. A felek már 2011-ben rögzítették, hogy a 6.500.000 Ft-ból 4.000.000 Ft átutalással, a fennmaradó összeg pedig a kompenzáció keretében került kiegyenlítésre.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[25] A Pp. 271. § (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát a fél jogszabálysértésre hivatkozással kérheti, a Kúria azt vizsgálja, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt körben jogszabálysértő-e. A Pp. 275. § (1) - (4) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozatot a rendelkezésre álló iratok alapján, a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül, bizonyításnak nincs helye. Az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással nem bíró eljárási szabály megsértésének kivételével a

jogsabálýsértő jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és ha a döntéshez szükséges tények megállapíthatók, helyette a jogsabálýoknak megfelelő új határozatot hoz, egyébként az ügyben eljáró elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozathozatalára utasítja.

[26] Az elsőfokú bíróság eleget tett a Kfv.I.35.022/2019/5. számú végzésében foglalt, új eljárásra szóló utasításban foglaltaknak, lehetőséget adott a felperesnek a 2009. december 30-i ügylet valóságának bizonyítására. A beszerzett bizonyítékok alapján pedig okszerűen következtetett arra, hogy a Kft. felperes által állított tulajdonszerzése a perbeli jármű vonatkozásában nem bizonyított. A Kúria a bizonyítékok felülmérlegelésére törvényes lehetőséget nem látott.

[27] A felperes által csatolt, 2009. december 30-i adásvételi szerződésen – a pecsét alatt – valóban szerepel az eladó aláírása, azonban az elsőfokú bíróság nem az aláírás hiányára alapította ítéletét, ezen körülményt csupán – tévesen - megjegyezte. Ugyanakkor helytállóan foglalt állást, hogy a gépjármű adásvétele igazolhatóan nem történt meg: a Kft. felperes tulajdonjogának megszerzésétől 2011. június 17-ig a közhiteles nyilvántartásban a gépjármű üzemben tartója volt. A gépjármű ingó dolognak minősül, így a polgári jog szabályai szerint [a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 365. § (1) bekezdés] az adásvételi szerződés alapján az eladó köteles a dolog tulajdonát a vevőre átruházni és a dolgot a vevő birtokába bocsátani, a vevő pedig köteles a vételárat megfizetni és a dolgot átvenni. Figyelemmel arra, hogy a Kft. az adásvétel szerződés megkötésekor – a felek által kötött külön használati megállapodás alapján - a gépjármű üzemben tartója volt, a dolog birtokát nem az adásvétel által szerezte meg. Ennek következtében különös jelentősége van egyrészt a Kft. tulajdonjoga közhiteles nyilvántartásba való bejegyzése elmulasztásának, illetve a vételár kiegyenlítése elmaradásának annak megállapításakor, hogy az ügylet megtörtént-e.

[28] A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény ügyletkötéskor hatályos 1. § (2) bekezdés értelmében a közúti közlekedési nyilvántartás célja azon adatok kezelése, amelyek a tulajdon védelméhez, a közúti közlekedés biztonságának elősegítéséhez és a hatósági okmányok közhitelességének biztosításához fűződő egyéni és közérdek érvényesítéséhez szükségesek. A BM rendelet 71. § (1) bekezdése értelmében a jármű tulajdonjogát igazoló okirat a törzskönyv. A (3) bekezdés kimondja, hogy a jármű elidegenítésekor, továbbá a jármű vagy a tulajdonos adatainak, valamint a törzskönyvben feltüntetett bármely más adat változásakor új törzskönyvet kell kiállítani, a korábbi törzskönyvet vissza kell vonni és érvénytelenítve a keletkezett iratokkal a *(Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi)* Hivatalnak meg kell küldeni. A 76/A. § (1) bekezdése alapján a tulajdonjog-változást a közlekedési igazgatási hatóság nyilvántartásba veszi, melyről törzskönyvet állít ki, ha kérelem, és a csatolt, illetve bemutatott okiratokban foglaltak megfelelnek az e rendeletben előírtaknak. A (4) bekezdés szerint a gépjármű tulajdonjogában bekövetkezett változás bejelentését a változástól számított 15 napon belül, a régi tulajdonos a tulajdonjog változásáról készült okirat benyújtásával (megküldésével) teljesíti.

[29] Mindezek alapján a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a Kft. vevő mulasztotta el a tulajdonosváltás nyilvántartásba való átvezettetését, még ha a szerződés 5. pontja szerint ezt vállalta is. Valójában azt bármelyik fél kezdeményezhette volna, de ez nem történt meg.

[30] Az elsőfokú bíróság megalapozottan következtetett arra, hogy a gépjármű 6.500.000 Ft vételárának Kft. általi megfizetése sem bizonyított. A felperes által csatolt 2 bankszámlakivonat közül kizárólag a 2009. december 30-i 1.000.000 Ft összegű Kft.-től érkezett jóváírás utal a gépjármű rendszámára, a 2010. április 20-i jóváírás nem. Az adásvételi szerződés nem tartalmaz részletfizetésre való kitételt, a felperes által kiállított számla teljesítési határideje pedig 2010. január 29-e volt. Figyelemmel arra, hogy a Kft. és a felperes között a gépjármű használatára vonatkozó jogviszony állt fenn, a bankszámlakivonatok nem támasztják alá a vitatott szerződés részbeni teljesítését sem.

[31] A bemutatott kompenzációs jegyzőkönyvben a felek feltüntették mindkét adásvételi szerződés alapján kiállított számlájukat. A jegyzőkönyv kelte 2011. június 18-a, tehát a 2011. március 29-i, az adóhatóság által az adólevonási jog alapjaként el nem fogadott, visszavételről szóló szerződéskötés után közel 3 hónappal készült, és az abban foglaltak szerint még ekkor sem került sor a 2009. december 30-i vételár megfizetésére (a felperes 4.000.000 Ft megfizetését ismerte el) és a felperes sem teljesítette a visszavétel 3.875.000 Ft ellenértékét.

[32] Okszerű tehát az elsőfokú bíróság megállapítása, hogy a bemutatott okiratok nem támasztják alá a 2009. évi ügylet megtörténtét, az a szerződés szerint nem ment végbe, az ellenérték kifizetése nem történt meg, a tulajdonosváltást a felek nem jelentették be. Alaptalanul hivatkozott arra a felperes felülvizsgálati kérelmében arra is, hogy a Kft. 2009. évi tulajdonszerzésének igazolására az adásvételi szerződés a BM rendelet 76. § (1) bekezdés h) pontja szerint alkalmas. Ez a jogszabályhely a törzskönyv kiadásáig teszi lehetővé a tulajdonjog szerződéssel történő igazolását. Mivel a jelen esetben a felperes a törzskönyvvel rendelkezett, és a Kft. tulajdonszerzését a közhiteles nyilvántartásba a felek nem kezdeményezték, a felperes az első forgalomba helyezéstől a gépjármű tulajdonjogával akkor is rendelkezett, amikor a 2011. évi vitatott szerződést megkötötték.

[33] Az adólevonási jogot nem alapozza meg a valótlan ügyletről kiállított számla, illetve az, hogy azt a felperes nyilvántartásába – a Számv.tv. 15. § (3) bekezdésében és 165. § (1) – (1) bekezdésiben rögzített valódiság számviteli elvét sértő módon - azt bevezette.

[34] Mindezek alapján a Kúria a per főtárgyát illetően a jogerős ítéletet, mivel az megfelel a jogszabályoknak – az indokolás kiegészítésével – a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

[35] A Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 78. § (2) bekezdése szerint a bíróság hivatalból rendelkezik az illeték viseléséről. A Kúria észlelte, hogy az elsőfokú bíróság hatáskörét túllépve felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére is kötelezte a felperest, ezért ezen jogszabálysértő ítéleti rendelkezést – a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül – hivatalból, a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

A döntés elvi tartalma

[36] *A meg nem valósult ügyletről kiállított számla tartalmilag hiteltelen, arra adólevonási jog nem alapítható.*

Záró rész

[37] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati perköltség megfizetésére, amely összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32 /2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján 775.000 Ft pertárgyérték figyelembe vételével állapította meg.

[38] A Kúria a felperest a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték viselésére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte.

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[40] Az ítélet elleni további felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. november 25.

dr. Darák Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Stefancsik Márta s.k. előadó bíró, dr. Márton Gizella s.k. bíró